

Sygn. akt IC 895/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO. Waldemar Kuś

Protokolant : Aleksandra Olszycka

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2016 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa R. B.

przeciwko Skarbowi Państwa- (...)

o odszkodowanie

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 895/16

UZASADNIENIE

Powód R. B. w pozwie wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa – P. (...) w Ś. na jego rzecz kwoty 80.000 zł wraz z odsetkami w wysokości 8 % w skali roku od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zniszczeniu uległa rzecz ruchoma w postaci dowodu z nagrania z monitoringu (...) w Ś., który to dowód miał stanowić podstawę roszczeń powoda i umożliwiłby mu ściganie sprawców przestępstwa popełnionego na jego szkodę. Następnie w piśmie z dnia 14 stycznia 2016 roku rozszerzył powództwo, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 100.000 zł wraz z odsetkami w wysokości 8% od 21 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

Pozwany w odpowiedzi W imieniu Skarbu Państwa reprezentowanego przez (...) zastępowanego przez (...) Skarbu Państwa wnoszą o oddalenie powództwa w całości, o zasądzenie na rzecz Skarbu Państwa – (...) kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych, stosownie do treści art. 98 k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o (...) Skarbu Państwa (Dz. U.2013, poz. 1150 ze zm.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w 2014 roku był osadzony w (...) w Ś..

W kwietniu 2014 roku zgłosił do P. Rejonowej w Ś. podejrzenie popełnienia przestępstwa niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy (...) w Ś. w dniu 8 kwietnia 2014 roku, a polegającego na niepodjęciu interwencji podczas pobicia go na terenie tej jednostki penitencjarnej, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k.

W toku postępowania sprawdzającego prowadzonego przez Policję ustalono, że funkcjonariusz nadzorujący monitoring (...) nie stwierdził zaistnienia zdarzenia polegającego na pobiciu powoda, a w odmiennym przypadku

wszczęta zostałyby procedura zabezpieczenia zapisu monitoringu z urzędu. W toku czynności funkcjonariusz je przeprowadzający ustalił, że powód nie zgłaszał funkcjonariuszom (...) o pobiciu go, co uzasadniałoby zabezpieczenie zapisu monitoringu z dnia 8 kwietnia 2014 roku. Zapis ten po 7 dniach automatycznie ulegał zniszczeniu.

W związku z powyższymi ustaleniami (...) w(...) w dniu 20 maja 2014 roku zatwierdziła postanowienie Policji z dnia 15 maja 2014 roku o odmowie wszczęcia śledztwa w powyższej sprawie z uwagi na niepopelnienie czynu.

Dowód:

1. kopia notatki urzędowej z dnia 17 kwietnia 2014 roku – k. 39
2. kopia notatki urzędowej z dnia 8 maja 2014 roku – k. 40
3. kopia postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa – k. 37 – 38

Ustaień faktycznych w sprawie dokonano na podstawie dokumentacji przedłożonej przez stronę pozwaną.

Oddalono wnioski powoda o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania powoda, gdyż nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż w odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że powód wniósł do Sądu Okręgowego w Siedlcach, sygn. akt I G 391/15, pozew, w którym dochodzi odszkodowania i zadośćuczynienia w związku z rzekomym pobiciem go przez współosadzonego w dniu 8 kwietnia 2014 r. w(...) w Ś.. Pozew ten miał wnieść w kwietniu 2015 r. W związku z powyższym, w ocenie pozwanego, w niniejszej sprawie, zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. ewentualne roszczenie powoda w tym zakresie winno zostać odrzucone i nie może być przedmiotem niniejszego procesu. Pozwany jednak zarzutu tego w żaden sposób nie wykazał, w związku z czym brak było podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku.

Odnosząc się natomiast do żądania powoda to z całokształtu twierdzeń zawartych w jego pismach procesowych wynika, że podstawy odpowiedzialności pozwanej jednostki Skarbu Państwa upatruje on w niepodjęciu przez (...) w(...) działań w toku postępowania sprawdzającego prowadzonego na skutek jego zawiadomienia o pobiciu go w dniu 8 kwietnia 2014 roku w (...) w Ś..

W związku z powyższym odpowiedzialność odszkodowawczą tej pozwanego należało rozpatrywać w oparciu o przesłanki z art. 417 § 1 k.c., który stanowi, że za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

W powyższym przepisie zostały wskazane kumulatywne przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa, tj. niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej, szkoda w rozumieniu art. 361 § 2 k.c, związek przyczynowy między bezprawnym działaniem lub zaniechaniem przy wykonywaniu władzy publicznej, a zaistniałą szkodą.

Zgodnie z ogólną zasadą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., wykazanie zaistnienia powyższych przesłanek, spoczywa na osobie, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, czyli w tym wypadku na powodzie. Niewystąpienie jednej z nich wyłącza możliwość obciążenia kogokolwiek odpowiedzialnością odszkodowawczą, choćby pozostałe przesłanki były spełnione (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2004 r. II CK 248/04, LEX nr 147233).

Powód powinien zatem w pierwszej kolejności udowodnić, że funkcjonariusze pozwanej jednostki dopuścili się niezgodnego z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej.

Z twierdzeń zawartych w piśmie z dnia 14 stycznia 2016 roku wynika, że odpowiedzialności tej P. powód upatruje w tym, że jednostka ta nie podjęła z urzędu działań, w sytuacji, gdy zgłaszał on (...)w (...) konieczność zabezpieczenia nagrań z zapisu monitoringu z dnia 8 kwietnia 2014 roku na terenie (...) w Ś. w związku z przestępstwem jakie miało być popełnione na jego szkodę. Powyższe ma, w ocenie powoda, świadczyć o „współsprawstwie P. (...)i P. (...) w dokonanym poplecznictwie w stosunku do sprawców z (...) w Ś. – funkcjonariuszy (...) oraz „poplecznictwie P. Okręgowej w stosunku do P. Rejonowej w Ś.”, co w efekcie miało zbiegać się z zamiarem tych jednostek w usiłowaniu dokonania oszustwa przez rozporządzenie niekorzystnie jego mieniem, które powód spodziewał się uzyskać jako powód cywilny w postępowaniu karnym lub cywilnym. Z dalszych twierdzeń zawartych w powyższym piśmie wynika ponadto, że gdyby nie powołane działania m.in. pozwanej jednostki to powód byłby wzbogacony o 80.000 zł wraz z kosztami procesu. Z całokształtu tych twierdzeń można zatem wyprowadzić wniosek, że powód zarzuca, iż na skutek zaniechania funkcjonariuszy pozwanej jednostki doszło do utraty zapisu z monitoringu, który mógłby stanowić dowód w przyszłej sprawie cywilnej lub karnej, w której mógłby on uzyskać świadczenia (prawdopodobnie zadośćuczynienie lub odszkodowanie) w kwocie 80.000 zł wraz z kosztami procesu – w sumie 100.000 zł. Powód nie dochodzi zatem zapłaty odszkodowania za zniszczenie powyższego zapisu, gdyż w tym zakresie należało uwzględnić całokształt jego twierdzeń powołanych dla uzasadnienia powyższego żądania.

Odczytując w ten sposób podstawy na jakich pozwana jednostka miałaby ponosić odpowiedzialność odszkodowawczą należało uznać, że powód nie udowodnił już pierwszej z powołanych przesłanek tej odpowiedzialności, tj. niezgodnego z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej. W swoich pismach procesowych poprzestał on wyłącznie na formułowaniu powołanych powyższej zarzutów wobec domniemanych zaniechań funkcjonariuszy pozwanej jednostki. W jego ocenie (...) w (...) miała mieć wiedzę odnośnie zaniechań P. (...)w Ś.. Jest to jednak jedynie twierdzenie powoda nieoparte jakimikolwiek dowodami. Do przyjęcia takiej wiedzy nie jest wystarczająca nadrzędność P. Okręgowej nad (...) Rejonową, gdyż z tego nie wynika domniemanie, że pierwsza z tych jednostek ma posiadać informacje o działaniach podejmowanych przez funkcjonariuszy działających w ramach (...) w każdym postępowaniu. Z twierdzeń powoda nie wynika, skąd pozwana jednostka miałaby posiadać wskazaną przez niego wiedzę i w tym zakresie przyjmuje on domniemanie faktyczne nie mające jakiegokolwiek podstawy faktycznej.

Powód w niniejszej sprawie zasadniczą wagę wiąże ze zniszczeniem – w jego ocenie – powołanego zapisu monitoringu. Tymczasem , jak wynika z okoliczności ustalonych we wskazanym postępowaniu sprawdzającym administracja (...) w Ś. nie była zobowiązana do archiwizowania zapisu monitoringu, który jest używany do bieżącej kontroli wybranych miejsc w jednostce więziennej. Zapis z dnia 8 kwietnia 2014 roku, w związku z niezarejestrowaniem przez funkcjonariusza nadzorującego żadnego podejrzanego zdarzenia, automatycznie uległo zniszczeniu po upływie 7 dni.

Wobec powyższego brak było podstaw do rozpatrywania pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, w tym, czy doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda na skutek których miał od doznać krzywdy. Należy bowiem wskazać, że R. B. odpowiedzialność pozwanej jednostki łączył z konkretnymi zaniechaniami, a nie pobiciem , do jakiego miało dojść na terenie (...)w Ś.. W związku z tym nie było potrzeby rozpatrywania przesłanek zasądzenia zadośćuczynienia.

Uwzględniając powyższe , podlegało oddaleniu jako niezasadne.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 99 k.p.c., § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego .